מדרש · אגדה · בתי מדרשות · חלק א

משנת מסכת כלה

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

משנת מסכת כלה

מקור הטקסט: ובלכתך בדרך

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/משנת-מסכת-כלה/
הקובץ נוצר ב־17 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
ד 4
ה 4
ו 4
פרק ב 5
א 5
ב 5
ג 5
ד 5
ה 6
ו 6
ז 6
ח 6
ט 6
פרק ג 7
א 7
ב 7
ג 7
ד 7

פרק א

הקורא פסוק משיר השירים ועשאו כמן זמר וכן הקורא פסוק מדברי תורה בבית המשתאות שלא בזמנו מביא מבול לעולם מפני שהתורה חוגרת שק עומדת לפני הקדוש ברוך הוא ואומרת רבונו של עולם עשאוני בניך ככינור שמנגנים בו גוים אמר לה בתי אם לאו בתי מה יעשו בניי בשעה שהן שמחים אמרה לפניו רבונו של עולם אם תלמידי חכמים הם יעסקו במדרש בהלכות ואגדות ואם עמי הארץ הם יקראו של פסח בפסח של עצרת בעצרת ושל חג בחג העיד ר' אליעזר ב"ר יהושע בן חנניה כל הקורא פסוק בזמנו מביא גאולה לעולם:

ד

המשגיר כוס ברכה לאשה שלא מדעת בעלה חייב מיתה למה מפני שדעתו רבה עליה רבי אומר מפני שיצר הרע רבה עליו וכן בני חבורה ששגרו כוס ברכה לאשה שלא מדעת בעלה הרי הם חייבים מיתה מפני מה מפני שדעתן רבה עליה רבי אומר מפני שיצר הרע רבה על שניהם המרצה מעות לאשה מידו לידה או מידה לידו בשביל להסתכל בה [או] אפילו נגע באצבע קטנה שבידה אפילו הוא גדול כמשה רבינו שקיבל תורה מסיני מיד ליד עליו הכתוב אומר (משלי טז ה) יד ליד לא ינקה לא ינקה מדינה של גהינם:

ה

וכן הוא אומר (במדבר לא נ) ונקרב את קרבן יי וגו' אצעדה זו בלורית צמיד אלו השירים עגיל זה טיפוס של בית הדדים כומז זה טיפוס של בית הרחם לכפר על נפשותינו לפני יי (שם) (לפני) לפי שזנו עיניהם מן העבירה אמר משה לישראל שמא חזרתם לקילקולכם הראשון אמרו לו לא נפקד ממנו איש וכפרה זו למה אמרו לו ידי עבירה יצאנו ידי הרהור לא יצאנו טבעת למה מכאן אמרו חכמים כל הנוגע באצבע קטנה של אשה כאלו נוגע באותו מקום:

ו

המסתכל באצבע האשה כאלו מסתכל בבית הרחם והמסתכל בבית הרחם בצדיה כאלו בא עליה והמסתכל בעקבה של אשה הוויין לו בנים בעלי מומין חגרין וסומין חרשין ואלמים ממעי אמם ר' אליעזר אומר מפני שתובעה למטה ואינה נתבעת לו ר' יהושע אומר מפני שאומרת לו בשעת בעילה אנוסה אני ר' שמעון אומר מפני טהרת ספק ר' עקיבא אומר מפני שהן מספרין בשנאת חנם ר' נחמיה אומר מפני שנאת חנם ביניהם אשתו מפלת נפלים ומריבה רבה בתוך ביתו ובניו מתים כשהם קטנים

פרק ב

א

ר' נהוראי אומר כל המבייש את חבירו לסוף הוא מתבייש ולא עוד אלא שמלאכי השרת טורדין אותו ודוחפין אותו ומראין את קלונו לכל באי העולם ואחרים אומרים כל מי שיש בו בושת פנים לא במהרה הוא חוטא שנאמר (שמות כ כ) ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו:

ב

אמר ר' יוחנן בן דהביי ארבעה דברים שחו לי מלאכי השרת ואלו הן חגרין וסומין אלמים וחרשין חגרין מפני מה הוויין מפני שהם הופכים את שולחנם סומין מפני מה הוויין מפני שהם מסתכלים באותו מקום אלמים מפני מה מפני שהם נושקין אותו מקום חרשין מפני מה מפני שהם מספרים בשעת תשמיש וחכמים אומרים אין הלכה כיוחנן בן דהביי אלא כל מה שירצה אדם לעשות לאשתו יעשה אינה דומה אלא לבשר הבא מבית הטבח הרוצה לאכלו במלח אוכלו במלח הרוצה לאכלו צלי אכלו צלי והרוצה לאוכלו על גבי גחלים אכלו על גבי גחלים ועוד אינה דומה אלא לדג הבא מבית הצייד הרוצה וגו':

ג

שאלו את אימה שלום אשתו של ר' אליעזר אחותו של ר' גמליאל אמרו לה מפני מה בניך יפים ומזורזין בתורה אמרו לה בשעת תשמיש מהו אצלך אמרה להן אינו מדבר עמי לא במשמרת הראשונה ולא במשמרת האחרונה אלא באמצעית מגלה טפח ומכסה טפח ודומה למי שקפחו שד אמרתי לו מה טעם אמר לי כדי שלא תעלה על לבי דעת אשה אחרת ונמצאו בניי באין לידי ממזירות:

ד

ארבעה ממזרים ואינם ממזרים ואלו הן בני נדה בני נידוי בני אמה בני שנואה בני אנוסה בני מפותה בני גרושת הלב בני תמורה בני שכרות ויש אומרים אף בני ישינה ובני חצופה והבועל ארוסתו בלא כתובה בבית חמיו ויתקין היוצא מבית הכסא ומשמש יהיו לו בנים מזוהמין ויתקין מפני מה מפני ששד של בית הכסא נלווה עמו וכמה ישהה וישמש שיעור חצי מיל:

ה

המשמש מטתו מעומד אוחזתו אחילו כיוצא בו האוכל בשר שור בלילי רביעי ובלילי חמישי וישן בלבנה אחזתו אחילו ואיזה הוא אחילו זו היא אש של עצמות ומה היא תקנתו קמח של עדשים ויין כל הרפואות אדם עושה אותם כשהוא רעב וזו אדם עושה אותם כשהוא שבע כל הרפואות אדם עושה אותם עד שירד במטה וזו אחת רגלו בארץ ואחת רגלו במטה כל הרפואות אין אדם עושה אותם אלא שלש פעמים בלבד וזו אדם עושה והולך עד שיתרפא:

ו

המשמש מטתו שכור סופו נעקר שניהם [שכורים] סופן נעקרין הקיז דם [ושימש] יהיו לו בני בוהקים הקיזו שניהם ושימשו יהיו להם בנים בעלי ראתן אימתי בזמן שלא טעמו כלום:

ז

הרגיל בקצח אינו חושש בבני מעיים ר' שמעון בן גמליאל אומר קצח אחד מסמני מות הוא והישן במזרה גרנות דמו בראשו לא אמרו אלא זה ביפה וזה בשאינו יפה האוכל משקל דינר של כסף קצח לבו נעקר ארבעים אגוזים לבו נעקר ארבעים בצים לבו נעקר רביעית דבש לבו נעקר:

ח

המשמש מטתו לאור הנר הוויין לו בנים נכפין מיושב אחזהו דדריא היא מלמעלן והוא מלמטן אוחזתו דדריא אלרייא ואיזו היא אלרייא זו גובה שומנה ומה תקנתו ירוקים של קוצים הוא מלמעלן והיא מלמטן זו היא דרכן של בני אדם שניהן כאחת זה הוא דרך עיקש:

ט

עז פנים ר' אליעזר אומר ממזר ר' יהודה אומר בן הנדה ר' עקיבא אומר ממזר ובן הנדה פעם אחת היו זקנים יושבים ועברו שני תינוקות לפניהם אחד גילה ראשו ואחד כיסה ראשו זה שגילה ראשו ר' אליעזר אמר ממזר ר' יהודה אמר בן הנדה ר' עקיבא אמר ממזר ובן הנדה אמרו לו עקיבא היאך מלאך לבך לעבור על דברי חבריך אמר להם אני אקיימן הלך ר' עקיבא אצל אמו של אותו התינוק ומצאה שהיא מוכרת בשוק סיטונות אמר לה בתי אם תאמר לי דבר שאני אומר לך אני מביאך לחיי העולם הבא אמרה לו רבי השבעה לי והשבע לה ר' עקיבה בפיו וביטל בלבו אמר לה בנך זה מה טיבו אמרה לו כשנכנסתי לבית חופתי נדה הייתי ופירש ממני בעלי ובא עלי שושביני והיה לי הבן הזה נמצא

התינוק ממזר וכן נדה אמר לה אני לעצמי איני יכול לקרב אותך לחיי העולם הבא ולא למלט אותך מדינה של גהינם אלא בואי ואמרי כן לפני רבותינו ואני והן מקרבין אותך לחיי העולם הבא למחר נכנסה אצלו לבית המדרש ושאלה ר' אליעזר על בנה ואמרה לו כשם שאמרה לר' עקיבא אמרו גדול היה ר' עקיבא שהכחיש את רבותינו באותה שעה אמרו ברוך יי אלקינו ואלקי אבותינו אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב ואלקי ר' עקיבא שגילה סוד לעקיבא בן יוסף

פרק ג

א

ר' אחי ב"ר ישעיהו אומר כל הצופה בנשים סוף בא לידי עבירה וכל המפנה את עצמו מן העבירה ולא יצאת ממנו שכבת זרע לחנם אפילו ישראל הוא ראוי להעלות עולה ככהן גדול על גבי המזבח שנאמר (שמות כד ה) וישלח את נערי בני ישראל וגו' וכל ששם עצמו עצל מן העבירה ולא עשאה ניזון מזיו שכינה כמלאכי השרת שנאמר (שם יא) ויחזו את האלקים:

ב

וחכמים אומרים כל המוציא שכבת זרע לבטלה כאילו שופך נפשות הרבה שנאמר (ישעיה נז ה) סוחטי הילדים וגו' אל תהי קורא כן אלא שוחטי הילדים וגו':

ג

ר' אליעזר ב"ר יעקב אומר כל המוציא שכבת זרע לבטלה כאילו עבד עבודה זרה שנאמר (ישעיה שם) הנחמים באלים תחת כל עץ רענן וכל המחליף בדברו כאלו עובד עבודה זרה שנאמר (בראשית כז יב) אולי ימושני אבי וגו' ואין תעתוע אלא עבודה זרה שנאמר (ירמיה נא יח) הבל המה וגו':

ד

דבר אחר הנחמים באלים מכאן אמרו אין אדם רשאי להושיט יד לאמה שלש ידות הן ושלשתן לקציצה יד לעין תקצץ מפני שהיא מסמא את העין יד לסחורה תקצץ מפני שמביאה אותו לידי שפיכות דמים יד לאמה תקצץ מפני שמחממתו ומוציא שכבת זרעו לבטלה דבר אחר הנחמים כל המקשה את עצמו הרי זה משומד דבר אחר הנחמים כל המחמם את עצמו חשוב כבהמה מה בהמה אינה מקפדת ועושה אף [הוא] אינו מקפיד ועושה מה בהמה עומדת לשחיטה ואין לה חלק לעולם הבא כך הוא אין לו חלק לעולם הבא ועליו אמר שלמה בן דוד בחכמתו (קהלת ג כא) מי יודע רוח בני האדם העולה

היא למעלה זו רוחן של צדיקים שאין מחממין את עצמן ואין מוציאין שכבת זרע שלהן לבטלה ורוח הבהמה זו נשמתן של רשעים שהן מחממין את עצמן ומוציאין שכבת זרען להבטלה דבר אחר הנחמים וגו' כל המחמם את עצמו חייב מיתה שנאמר (בראשית לח ז) ויהי ער בכור יהודה וגו' קטנים מקבלים פני שכינה שנאמר (תהלים כב לא) זרע יעבדנו וגו' בעון מה הם מתים ר' אליעזר אומר בעון ביטול נדרים שנאמר (שמות כ ז דברים ה יא) לא תשא את שם וגו' וכן הוא אומר (ירמיה ב ל) לשוא הכיתי את בניכם וגו' ר' יהושע אומר בעון ביטול תורה שנאמר (הושע ד ו) ותשכח תורת אלקיך אשכח בניך גם אני ר' עקיבא אומר כל שאינו עושק בתורה גורם עניות לבניו מה יעשה אדם ויתקיים לו בנים יעשה חפצי שמים וחפצי אשתו ומה הן חפצי שמים ר' אליעזר אומר יבזבז מעותיו לעניים שנאמר (תהלים קיב ט) פזר נתן לאביונים וגו